

DROGI PANA I JEGO LUDU

rekolekcje weekendowe

z tyniecką ikebana

część 5

O. Hieronim St. Kreis OSB

DROGI PANA I JEGO LUDU

rekolekcje weekendowe
z tyniecką ikebaną

część 5

TYNIEC

WYDAWNICTWO BENEDYKTYNÓW

Projekt okładki, rysunki, fotografie i opracowanie graficzne:

O. Hieronim St. Kreis OSB

Korekta: Grzegorz Hawryłeczko OSB

Superiorum permissu: Opactwo Benedyktynów

L.dz. 235/2017, Tyniec, dnia 16 października 2017 r.

† Szymon Hiżycki OSB, opat tyniecki

ISBN 978-83-7354-670-7

© TYNIEC

Wydawnictwo Benedyktynów

ul. Benedyktyńska 37

30-398 Kraków

tel. (012) 688-52-90; 688-52-95

tel./fax (012) 688-52-91

e-mail: wydawnictwo@benedyktyni.pl

zamowienia@tyniec.com.pl

www.tyniec.com.pl

od autora

Przed nami ostatnia część roku liturgicznego. Otworzą ją święta i uroczystości od września do listopada. Jak poprzednio, wymienione zostaną wszystkie, według kalendarza archidiecezji krakowskiej, choć tylko część z nich znajdzie większy ślad w naszych rozważaniach. Do nich dołączą dwa wspomnienia maryjne (15.09. i 07.10.) oraz Wspomnienie Wszystkich Wiernych Zmarłych (02.11.).

Po nich nastąpią niedziele zwykłe od dwudziestej trzeciej do trzydziestej czwartej, dzięki czemu ukaże się też cel całego roku – doprowadzenie wiernych do Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata.

Nasze *shippo* (na okładce i na drugiej stronie) ma zapewne dość zaskakujący kształt. Aby go zrozumieć, warto przeglądnąć okładki poszczególnych części. Zmiany pozycji, wypełnienia pól, sygnalizują różne możliwości. Najdokładniejszym naprowadzeniem jest jednak powrót do *DROGI PANA...*, cz. 2., na stronę 40, z rysunkiem dwóch krzyży nałożonych na studium postaci człowieka. Aby uzyskać taki rysunek, trzeba postawić jedno *shippo* na drugim i skrzyżować je ze sobą.

Uroczystości i święta od września do końca listopada:

08.09. – Narodzenie NMP, święto

14.09. – Podwyższenie Krzyża Świętego, święto

15.09. – NMP Bolesnej, wspomnienie

18.09. – św. Stanisława Kostki, zakonnika,
patrona Polski, święto

21.09. – św. Mateusza Apostoła i Ewangelisty, święto

29.09. – Archaniołów Michała, Gabriela, Rafała,
święto

07.10. – NMP Różańcowej, wspomnienie

09.10. – Rocznicą Poświęcenia Kościoła Tynieckiego,
w Tyńcu uroczystość

08.10. albo 10.10. (w Tyńcu) – bł. Wincentego
Kadłubka, biskupa, święto

18.10. – św. Łukasza, Ewangelisty, święto

20.10. – św. Jana Kantego, prezbitera, głównego
patrona archidiecezji krakowskiej, uroczystość

28.10. – śś. Szymona i Judy Tadeusza, Apostołów,
święto

01.11. – Wszystkich Świętych, uroczystość

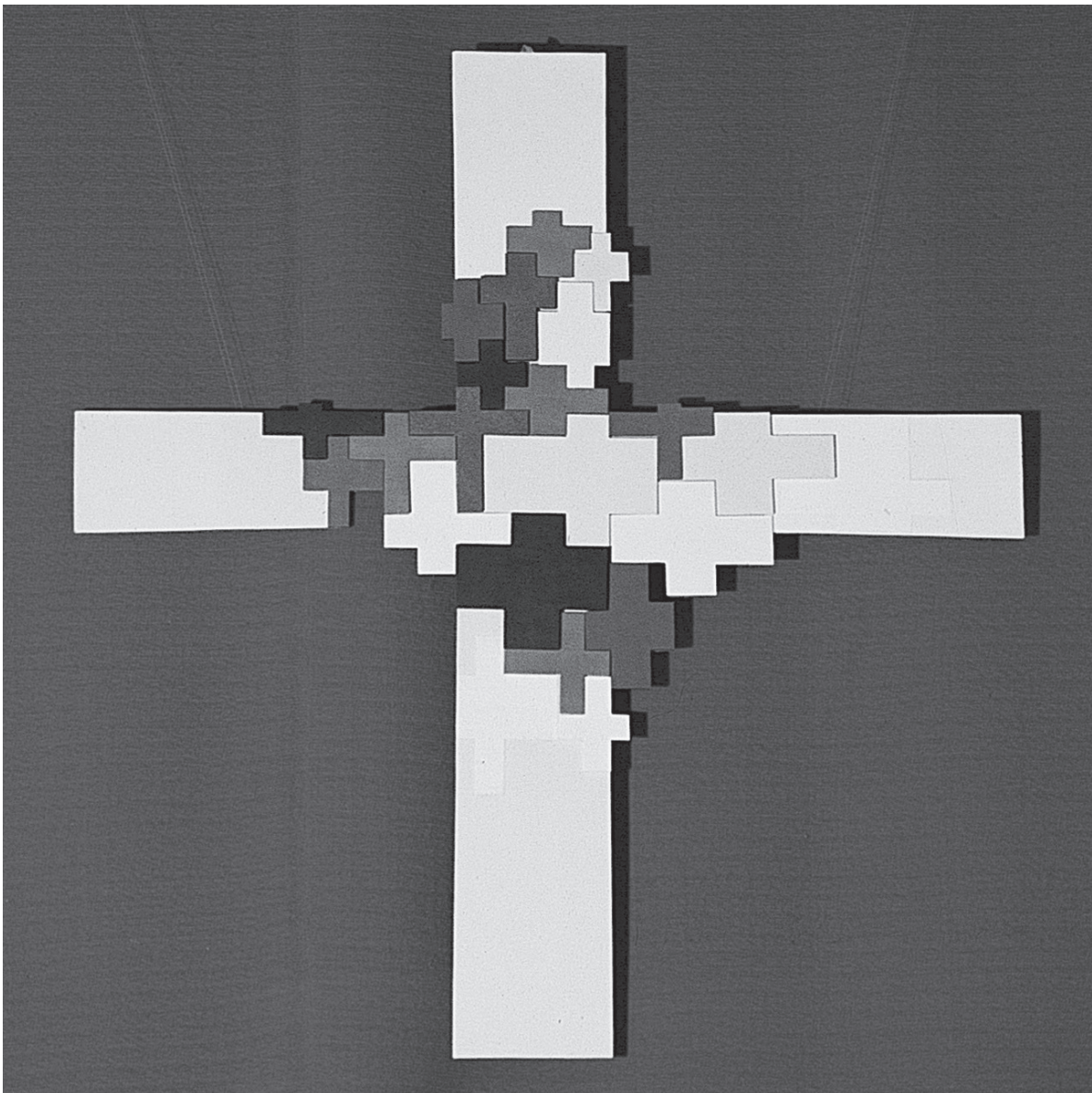
02.11. – Wspomnienie Wszystkich Wiernym
Zmarłych, (Dzień Zaduszny)

09.11. – Rocznicą Poświęcenia Bazyliki Laterańskiej,
święto

30.11. – św. Andrzeja Apostoła, święto

PIĄTEK

Kolor tła czerwony. W wielki biały krzyż, symbolizujący Krzyż Chrystusa, wpisana jest symbolicznie *rana-cmentarz* świata (tło z *Grobu Pańskiego* w Tyńcu).

Cała nadzieja, wśród ogromu ludzkich cierpień z historii światowego zniszczenia, jest w tym, *ogarniającym wszystko* Krzyżu Chrystusa, piszącym *Historię Zbawienia*.

8 września

Narodzenie

Najświętszej Maryi Panny – czytania:

I. *Mesjasz będzie pochodził z Betlejem* (Mi 5,1–4a)

albo *Bóg współdziała z tymi, którzy Go miłują*

(Rz 8,28–30)

Ps 13(12)

II. *Maryja poczęła Jezusa za sprawą Ducha Świętego*

(Mt 1,1–16.18–23)

W Jerozolimie już w V w. obchodzono uroczystość poświęcenia bazyliki w miejscu narodzenia Matki Bożej.

W Bizancjum i w Rzymie święto Narodzenia NMP było znane w VII wieku i wkrótce stało się jednym z głównych świąt maryjnych.

Narodzenie się Maryi było zapowiedzią narodzenia Jezusa Chrystusa.

1. rozważanie:

GWIAZDA ZARANNA

*5¹ A ty, Betlejem Efrata,
najmniejsze jesteś wśród plemion judzkich!
Z ciebie wyjdzie dla mnie
Ten, który będzie władał w Izraelu,
a pochodzenie Jego od początku,
od dni wieczności.*

*2 Przeto [Pan] porzuci ich aż do czasu,
kiedy porodzi mająca porodzić.
Wtedy reszta braci Jego powróci
do synów Izraela.*

*3 Powstanie On i paść będzie mocą Pańską,
w majestacie imienia Pana, Boga swego.
Osiądą wtedy, bo odtąd rozciągnie swą potęgę
aż po krańce ziemi.*

4 A Ten będzie pokojem (Mi 5,1–4a).

1¹⁸ Z narodzeniem Jezusa Chrystusa było tak. Po zaślubinach Matki Jego Maryi, z Józefem, wpierw nim zamieszkali razem, znalazła się brzemienną za sprawą Ducha Świętego.

19 Mąż Jej, Józef, który był człowiekiem sprawiedliwym i nie chciał narazić Jej na zniesławienie, zamierzał oddalić Ją potajemnie.

²⁰ *Gdy powziął taką myśl, oto anioł Pański ukazał mu się we śnie i rzekł: «Józefie, synu Dawida, nie bój się wziąć do siebie Maryi, twej Małżonki, albowiem z Ducha Świętego jest to, co się w Niej poczęło. ²¹ Porodzi Syna, któremu nadasz imię Jezus, On bowiem zbawi swój lud od jego grzechów».*

²² *A stało się to wszystko, aby się wypełniło słowo Pańskie powiedziane przez Proroka: ²³ Oto Dziewica pocznie i porodzi Syna, któremu nadadzą imię Emmanuel, to znaczy Bóg z nami (Mt 1,18–23).*

Kompozycja w prostej niskiej szali stoi na tle na drugi tydzień Adwentu. Tło jest znacznie jaśniejsze niż w pierwszym tygodniu (wtedy – prawie wtapia się w czarny marmur ołtarza), zatem noc powoli zaczyna tracić na sile.

Dwa liście gerbery ukrywają naczynie i znaczny odcinek łodygi kwiatu. Najwięcej ma tutaj do powiedzenia samo tło oraz biały kwiat gerbery.

Dzięki naturalnym wygięciom części płatków, bez żadnego ich umniejszania, kwiat wygląda jak *gwiazda zaranna* (jedno z wezwań w *Litanii Loretańskiej*), zapowiadająca bliski dzień, którym będzie przyjście na świat Syna Bożego, Jezusa Chrystusa.

14 września
Podwyższenie
Krzyża Świętego – czytania:

- I. *Wąż z brązu znakiem ocalenia* (Lb 21,4b–9)
albo *Chrystus uniżył samego siebie, dlatego
Bóg Go wywyższył* (Flp 2,6–11)
Ps 78(77)
- II. *Krzyż narzędziem zbawienia*
(J 3,13–17)

⁶ *Chrystus Jezus, istniejąc w postaci Bożej, nie skorzystał ze sposobności, aby na równi być z Bogiem. ⁷ Lecz ogołocił samego siebie, przyjmawszy postać sługi, stając się podobnym do ludzi. A w zewnętrznej postaci uznany za człowieka, ⁸ uniżył samego siebie, stając się posłusznym aż do śmierci – i to śmierci krzyżowej.*

⁹ *Dlatego też Bóg Go nad wszystko wywyższył i darował Mu imię ponad wszelkie imię, ¹⁰ aby na imię Jezusa zgięto się każde kolano istot niebieskich i ziemskich, i podziemnych. ¹¹ I aby wszelki język wyznał, że Jezus Chrystus jest PANEM – ku chwale Boga Ojca* (Flp 2,6–11).

2. rozważanie:

KAIROS

¹³ Jezus powiedział do Nikodema: «Nikt nie wstąpił do nieba, oprócz Tego, który z niego zstąpił – Syna Człowieczego. ¹⁴ A jak Mojżesz wywyższył węża na pustyni, tak trzeba, aby wywyższono Syna Człowieczego, ¹⁵ aby każdy kto w Niego wierzy, miał życie wieczne. ¹⁶ Tak bowiem Bóg umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne. ¹⁷ Albowiem Bóg nie posłał swego Syna na świat po to, aby świat potępił, ale po to, by świat został przez Niego zbawiony» (J 3,13–17).

Nasze zbawienie dokonało się w Pierwszy Wielki Piątek, gdy Jezus Chrystus na krzyżu złożył z siebie jedyną i całkowitą Ofiarę Nowego i Wiecznego Przymierza za *nasze grzechy*.

Liturgia Męki Pańskiej w Wielki Piątek nie pozwala pokazać nowego wymiaru, który wtedy się otworzył, bowiem skupia uwagę na wniesieniu do kościoła zastoniętego krzyża, który po odsłonięciu jest uroczyście adorowany i ustawiony na Ołtarzu Ofiary.

Święto Podwyższenia Krzyża Świętego, kiedy krzyż stoi obok ołtarza, otwiera taką możliwość, która po raz pierwszy została wykorzystana w 2013 roku.

Dzisiaj mamy wygodne i dokładne zegarki, ale one służą do odmierzania tego samego czasu, który przesypywaniem piasku odmierzała dawna klepsydra. To czas zwykły (*chronos*).

Kiedy bok Jezusa Chrystusa, wiszącego na krzyżu, przebiła włócznia, docierając do Jego serca, otworzył się inny wymiar czasu (*kairos*) – *czas łaski*.

Cały krzyż ołtarzowy stoi w *zarysie klepsydry*, której dolna część, ze względu na szczupłość miejsca, została obrócona osi pionowej w prawo (zdjęcie krzyża od prawej strony).

Strumień nowego czasu, spadający z przebitego boku Jezusa, zbudowany jest z gałązek gipsówki. W jego bieg wpięte są winogrona białe (woda) oraz czerwone (krew).

Każdy z sakramentów jest owocem krzyża.

Kompozycja ta pokazuje, że czas życia (od naszego chrztu) nie polega na jałowym przesypywaniu piasku.

Nasze życie jest czasem łaski, który ma przynieść w nas obfite i trwałe owoce Zbawczej Ofiary Chrystusa.

Drugie podejście do tajemnicy krzyża, jest dużo bardziej czytelne, gdy krzyż stoi *pod otwartym niebem* i jego ramiona, podniesione nad ziemią, wchodzą w pole nieboskłonu.

Krzyż Chrystusa na Golgocie, Krzyż przy ołtarzu jest tu odczytywany jako *klucz nieodwracalnie otwierający niebo*.

Na zdjęciu na następnej stronie, szczyt krzyża prawie wchodzi w okno *Glorii* z gołębicą w locie.

To może brzmi bardzo narzędziowo i technicznie, ale nie działa mechanicznie ani magicznie.

Na Golgocie stanęły razem trzy krzyże. Chrystusowy stał w środku, pomiędzy krzyżami dwóch łotrów. W czytaniu duchowych przywódców Izraela miało to znaczyć, że On jest łotrem największym wśród nich, bo jest *bluźniercą* i *zwodzicielem ludu*. Piłat dołożył tytuł: *Król żydowski*. Chciał dopiec oskarżycielom Jezusa. Nawet nie dostrzegł, że kazał napisać więcej, niż sam rozumiał.

Na krzyżu powieszono *Syna Bożego*, całkowicie wolnego od grzechu. To nie był ślepy los. To była Jego osobista i całkowicie dobrowolna decyzja, podjęta w zawierzeniu Ojcu do końca, *całkowity dar z siebie*, motywowany *bezinteresowną miłością do każdego człowieka*.

Piórem tego klucza jest sam krzyż.

Trzonem – nie tyle skała, przez którą biegnie pion wypełniony gipsówką, co płynąca po niej *krew* (różowy) i *woda* (biały strumień), utworzone z kwiatów.

Uchwytem-uchem – aby rzeczywistość klucza czytelnie ukazać – jest *elipsa* z kwiatami w środku przy posadzce, której obwód wypełniony jest gipsówką.

Krzyż-klucz stoi.

Obrót musi się dokonać w *naszych głowach i sercach* – *wybór pełni życia*, którą oferuje Jezus Chrystus.